

arbejde med de domme, der er afsagt, og lave politiske ændringer, der tager højde for de resultater, som man måske finder er uønskede.

Derfor synes jeg sådan set, at der er grund til at afdramatisere den diskussion, der har været – og som også har været brugt af folk, der i almindelighed er meget kritiske over for EU – ved at sige, at når der er en dansk model, som vi i bred enighed ønsker at forsvare, kan det selvfølgelig lade sig gøre. Og jeg noterer mig, og det er også baggrunden for, at vi til fulde kan tilslutte os forslaget, at det udvalgsarbejde, der har været, jo efter de bedste danske traditioner er sket med en meget bred repræsentation af alle arbejdsmarkedets parter – arbejdsgiverne og arbejdstagerne – som er enige om at anbefale den her løsning, som betragtes som værende afbalanceret og god, som vi også kan se det af høringsvarene.

På den måde kan man jo se, at det, der er opgaven for os, når vi snakker om at bevare og forsvare den danske model, sådan set er at udmøntne det, som parterne ønsker. Det mener jeg. Og der ligger det jo helt klart med den betænkning, der er kommet fra udvalget, at det er det, vi gør her. Og det følger sådan set god dansk tradition i forbindelse med den danske model, nemlig at det er parterne, der, når det er nødvendigt at lave en regulering, bestiller den, om jeg så må sige. Det er det, man har gjort her, og det er derfor, vi kan slutte fuldt op om det.

Den danske model er god, og den har virket godt for det danske arbejdsmarked til misundelse for mange. Og derfor skal den bevares, og den kan bevares, også selv om vi er fuldt og helt medlem af EU, om vi skulle komme dertil på et tidspunkt.

Så vi støtter lovforslaget og er glade for den løsning, der foreligger.

Kl. 10:37

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Ved alle folkeafstemninger i Danmark, først om EF og siden om EU, og også ved afstemninger i en lang række andre EU-lande, har man hele tiden sagt til befolkningen, at konfliktretten ikke var noget, EF og senere i EU kunne blande sig i. Der blev sagt i store fælles annoncer fra LO og arbejdsgiverne i 1972 ved folkeafstemningen i Danmark: Nødderne knækker vi selv.

Det har været det bindende hele tiden. Det var også det, den danske regering skrev til EF-Domstolen, da man behandlede bl.a. Laval-Vaxholmsagen. Men EF-Domstolen havde altså en helt anden opfattelse og har nu i adskillige domme været inde og sige, at det ikke er noget, man har ret til selv at bestemme i det enkelte EU-land, og at det er noget, som EF-Domstolen går ind og blander sig i.

Den nødvendige løsning for at sikre konfliktretten ikke bare i Danmark, men også i de øvrige EU-lande, og for at sikre retten til at kræve lige løn- og arbejdsvilkår, er at få en juridisk bindende protokol, der sikrer, at fagbevægelsen har ret til at konflikte for at opnå overenskomstmæssige vilkår, og sikrer, at det offentlige har ret til, når man laver offentlige arbejder og sender ting i udbud, at kræve, at det sker på lige vilkår, på lige overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår.

Problemet med det lovforslag, der ligger her, hvilket adskillige har påpeget, er, at det indebærer en begrænsning i konfliktretten. Det er også klart det, som en lang række faglige tillidsfolk har udtalt, bl.a. formanden for LO Århus, Hans Halvorsen. Det er en begrænsning i konfliktretten, og det betyder, at man ikke kan stille de samme krav til en udenlandsk arbejdsgiver, som man kan til en dansk arbejdsgiver. Det betyder altså, at det bliver lovligt at have forskelsbehandling på det danske arbejdsmarked; der bliver en lovmæssig indskrænkning af fagbevægelsens konfliktret.

Det kommer til at give store problemer. Jeg er helt enig i, at der er masser af udenlandsk arbejdskraft, der bliver groft udnyttet i dag – at vi har forskelle. Men i dag har man retten til at konflikte. Det har man ikke, hvis vi følger EF-Domstolens domme, og det har man ikke, hvis det her lovforslag bliver vedtaget.

Jeg synes, at det vil være godt, hvis vi får det nærmere belyst i udvalget. Jeg vil også foreslå, at vi holder en høring, hvor vi kan få eksperter og andre til at fortælle om, hvordan de ser det. Men det, som ligger klart, er, at kommer der på et tidspunkt en sag mod Danmark ved EF-Domstolen, vil EF-Domstolen selvfølgelig se på, hvad det er, man har gjort i Danmark. Den vil se på, at man har lavet en lov, hvor man selv har fulgt den mest vidtgående fortolkning af Lavaldommen, hvor man selv har valgt at indskrænke konfliktretten. Så vil det da være naturligt for EF-Domstolen at følge den danske fortolkning og gå ind og sige, at konfliktretten indskrænkes, at det er noget, der reguleres ved lov, frem for at